

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Raad	
96/C 5/01	Aanbeveling van de Raad van 22 december 1995 inzake de harmonisatie van de middelen ter bestrijding van illegale immigratie en illegale arbeid en inzake de verbetering van de daartoe strekkende controlemiddelen	1
96/C 5/02	Aanbeveling van de Raad van 22 december 1995 betreffende overleg en samenwerking bij de tenuitvoerlegging van verwijderingsmaatregelen	3
	Commissie	
96/C 5/03	Ecu	8
96/C 5/04	Informatieprocedure — Technische voorschriften ⁽¹⁾	9
96/C 5/05	Goedkeuring van een steunmaatregel overeenkomstig de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag — Gevallen waarin de Commissie geen bezwaar maakt — Staatssteun N 241/95 — België ⁽¹⁾	10
96/C 5/06	Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> , voor door de Europese Gemeenschap (EG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen) (Week van 2 tot en met 6 januari 1996) . . .	12

I

(Mededelingen)

RAAD

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 22 december 1995

**inzake de harmonisatie van de middelen ter bestrijding van illegale immigratie en illegale arbeid
en inzake de verbetering van de daartoe strekkende controlemiddelen**

(96/C 5/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel K.3, lid 2,

Gezien het initiatief van de Franse Republiek van 22 december 1994,

Gezien de aanbeveling van de voor immigratie bevoegde ministers van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen van 1 juni 1993 betreffende het controleren en verwijderen van onderdanen van derde landen die illegaal in een Lid-Staat verblijven of werken,

Gezien de aanbeveling van de voor immigratie bevoegde ministers van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen van 30 november 1992 betreffende de door de Lid-Staten gevolgde praktijk inzake verwijdering,

Overwegende dat krachtens artikel K.1, punten 2 en 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie het beleid ten aanzien van onderdanen van derde landen, en zeer in het bijzonder de strijd tegen illegale immigratie, illegaal verblijf en illegale arbeid aangelegenheden van gemeenschappelijk belang vormen en derhalve behoren tot de in titel VI van het Verdrag bedoelde gebieden waarop de Lid-Staten samenwerken;

Overwegende dat de Lid-Staten, die aan toenemende illegale immigratie blootstaan, reeds bijzondere maatregelen hebben aangenomen om de migratiestromen beter te kunnen beheersen en om te voorkomen dat vreemdelingen die illegaal hun grondgebied zijn binnengekomen of zich daar illegaal ophouden, hun verblijf aldaar op onrechtmatige wijze voortzetten;

Overwegende echter dat, willen deze maatregelen doeltreffend zijn, er in gezamenlijk overleg en coherent optreden moet worden;

Overwegende tenslotte dat, hoewel er reeds aanbevelingen zijn aangenomen tot vaststelling van leidraden voor de te volgen praktijk inzake verwijdering, dit streven naar onderlinge aanpassing moet worden voortgezet door de Lid-Staten aan te bevelen een aantal beginselen in acht te nemen waardoor een betere controle van de situatie van de vreemdelingen op hun grondgebied kan worden gewaarborgd;

Overwegende dat met de onderhavige aanbeveling de communautaire wetgeving wordt nageleefd, alsmede het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, inzonderheid de artikelen 3 en 14 daarvan, en het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, als gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967,

BEVEELT de Lid-Staten aan de hand van onderstaande beleidslijnen verdere harmonisatie AAN van de middelen om te controleren of vreemdelingen voldoen aan de voorwaarden die in de regelgeving zijn gesteld met betrekking tot toegang, verblijf en tewerkstelling:

1. Deze aanbeveling is niet van toepassing op de burgers van de Europese Unie en de onderdanen van de Lid-Staten van de EVA die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, noch op hun onder het Gemeenschapsrecht vallende gezinsleden.
2. Bij identiteitscontrole van een vreemdeling overeenkomstig de nationale wetgeving zou, ten minste in de gevallen waarin uit de controle aanwijzingen voortvloeien voor een niet-regulier verblijf, de situatie met betrekking tot het verblijf moeten worden onderzocht. Dit kan met name in de volgende hypothesen het geval zijn:
 - identiteitscontroles in verband met het onderzoek naar of de vervolging van strafbare feiten;
 - identiteitscontroles om aantasting van de openbare orde of veiligheid te voorkomen;
 - identiteitscontroles om het illegaal inreizen of verblijven in bepaalde gebieden te bestrijden (bijvoorbeeld grensgebieden en havens, luchthavens en stations die open staan voor internationaal verkeer), onverminderd de grenscontroles.

3. Personen van een vreemde nationaliteit zouden in staat moeten zijn, overeenkomstig de nationale wetgeving, aan de daarvoor bevoegde autoriteiten een bevestiging over te leggen van hun vergunning om op het grondgebied van de Lid-Staat waar zij zich bevinden, te verblijven, bijvoorbeeld de stukken of documenten op grond waarvan zij zijn gerechtigd aldaar te verblijven.
4. Voor zover de situatie inzake verblijf of tewerkstelling krachtens de nationale wetgeving voor een vreemdeling een noodzakelijke voorwaarde is voor een uitkering of dienstverlening van een openbare dienst van een van de Lid-Staten op het gebied van met name de gezondheidszorg, pensioenvoorzieningen, gezinsbijslagen of tewerkstelling, zou aan deze voorwaarde alleen moeten kunnen worden voldaan nadat is onderzocht of de betrokkene en zijn gezin, gelet op hun verblijfs- en tewerkstellingssituatie, wel recht op de uitkering of dienstverlening hebben. Onderzoek naar de verblijfs- en tewerkstellingssituatie is niet nodig indien om dwingende humanitaire redenen bijstand door een openbare instantie geboden is.

Dit onderzoek zou worden verricht door de uitkering verstrekke of dienstverlenende instantie, daarin zo nodig bijgestaan door de met name voor de afgifte van verblijfs- en werkvergunningen bevoegde autoriteiten, overeenkomstig de nationale wetgeving, met name inzake gegevensbescherming.

De Lid-Staten zouden ervoor moeten zorgen dat de centrale of plaatselijke autoriteiten die belast zijn met uitkeringen of dienstverleningen aan buitenlandse onderdanen, ingelicht worden over het belang van de bestrijding van illegale immigratie, zulks ten einde hen ertoe te bewegen om, overeenkomstig de nationale wetgeving, gevallen van onregelmatigheden in verband met het verblijfsrecht die zij in het kader van hun bevoegdheden hebben kunnen vaststellen, aan de bevoegde autoriteiten te melden.

De aandacht van de voor de afgifte van verblijfsvergunningen bevoegde instanties zou eveneens moeten worden gevestigd op de risico's in verband met schijnhuwelijken.

5. Werkgevers die vreemdelingen in dienst wensen te nemen, zouden aangespoord moeten worden zich te vergewissen van de regelmatigheid van hun situatie met betrekking tot verblijf of tewerkstelling door overlegging te verlangen van de titel of titels op grond waarvan zij gemachtigd zijn in de Lid-Staat te verblijven en er te werken. De Lid-Staten zouden kunnen bepalen dat werkgevers zo nodig, volgens de voorwaarden van de nationale wetgeving, met name op het gebied van gegevensbescherming, het recht hebben navraag te doen bij de met name voor de afgifte van verblijfs- of werkvergunningen bevoegde autoriteiten, die hun de desbetreffende informatie

mogen verstrekken volgens procedures die bij het doorgeven van persoonsgegevens borg staan voor de vertrouwelijkheid.

6. Tegen een ieder die ervan verdacht wordt in strijd met het nationale recht van de betrokken Lid-Staat een aldaar verblijvende vreemdeling zonder vergunning te werk te stellen, zouden passende strafrechtelijke sancties moeten kunnen worden ingesteld.
7. De autoriteiten die bevoegd zijn om een vergunning tot verblijf te verlenen, zouden maatregelen moeten kunnen nemen om te onderzoeken of de personen aan wie het verblijf op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat is geweigerd, dit inderdaad eigen beweging hebben verlaten.
8. Iedere Lid-Staat zou het aanleggen van een centraal register van buitenlandse onderdanen met informatie over de administratieve situatie van de vreemdelingen met betrekking tot hun verblijf, inclusief gegevens in verband met weigeringen tot verblijf en maatregelen tot verwijdering, moeten overwegen. Het aldus aangelegde register zal worden gebruikt met inachtneming van de normen als vastgesteld in Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens.
9. De Lid-Staten zouden ervoor moeten zorgen dat de aan vreemdelingen verstrekte verblijfsdocumenten voldoende waarborgen bevatten tegen vervalsing en frauduleus gebruik — met name door middel van kleurenfotokopie — en zouden in voorkomend geval daartoe strekkende wijzigingen in deze documenten moeten aanbrengen.
10. De Lid-Staten zouden de nodige maatregelen moeten nemen ter versterking en verbetering van de middelen tot identificatie van vreemdelingen die zich in een niet-reguliere situatie bevinden omdat zij niet in het bezit zijn van een reisdocument dan wel een titel of document dat identificatie mogelijk maakt.

Wanneer een in een niet-reguliere situatie verkerende vreemdeling in bewaring wordt gehouden of kan worden gehouden in de gevallen bedoeld in punt II van de aanbeveling van 30 november 1992 betreffende de door de Lid-Staten gevolgde praktijk inzake verwijdering van de voor immigratie bevoegde ministers van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, zou de tijd van bewaring met name moeten worden gebruikt om de reisdocumenten te verkrijgen die nodig zijn voor de verwijdering van de vreemdelingen zonder enig document. De consulaire diensten van het land van herkomst of het land waarvan de betrokken vreemdeling de nationaliteit bezit zouden aanvullende demarches tot identificatie moeten ondernemen om een reisdocument te verkrijgen.

Er zouden sancties moeten kunnen worden getroffen tegen vreemdelingen die zich met opzet in de illegaliteit begeven door met name te weigeren reisdocu-

menten over te leggen. Deze sancties kunnen, in voorkomend geval, een strafrechtelijk karakter dragen.

De Lid-Staten maken de balans op met betrekking tot het gevolg dat is gegeven aan hoofdstuk III, punt 2, van de aanbeveling van 30 november 1992 betreffende de door de Lid-Staten gevolgde praktijk inzake verwijdering van de voor immigratie bevoegde ministers van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen.

De Raad stelt op gezette tijden, bijvoorbeeld jaarlijks, een onderzoek in naar de vooruitgang die is geboekt bij de harmonisatie op de terreinen die onder het onderhavige gemeenschappelijk optreden vallen.

Gedaan te Brussel, 22 december 1995.

Voor de Raad

De Voorzitter

L. ATIENZA SERNA

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 22 december 1995

betreffende overleg en samenwerking bij de tenuitvoerlegging van verwijderingsmaatregelen

(96/C 5/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien de aanbeveling van de met immigratie belaste ministers van de Lid-Staten van 30 november 1992 betreffende de doorreis voor verwijdering en het addendum daarbij van 1 en 2 juni 1993,

Overwegende dat krachtens artikel K 1, lid 3, onder c), van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de strijd tegen illegale immigratie, illegaal verblijf en illegale arbeid door onderdanen van derde landen op het grondgebied van de Lid-Staten als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang wordt beschouwd;

Overwegende dat de Raad al speciale maatregelen heeft getroffen om de migratiestromen beter te beheersen en om te voorkomen dat onderdanen van derde landen illegaal het grondgebied van de Lid-Staten binnenkomen en er illegaal verblijven;

Overwegende dat tegen deze illegale onderdanen van derde landen genomen verwijderingsmaatregelen niet uitgevoerd kunnen worden doordat reisdocumenten of identiteitspapieren ontbreken;

Overwegende dat het voor de doeltreffendheid van de tenuitvoerlegging van verwijderingsmaatregelen noodzakelijk is dat op het niveau van de Raad aanbevelingen aan de Lid-Staten van de Europese Unie worden aangenomen die ertoe strekken de coördinatie van de maatregelen ter zake te verbeteren;

Overwegende dat de bepalingen van deze aanbeveling geen afbreuk doen aan het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 en aan het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, zoals gewijzigd door het Protocol van New York van 31 januari 1967,

BEVEELT DE REGERINGEN VAN DE LID-STATEN AAN:

de hierna vermelde beginselen toe te passen:

ten behoeve van de samenwerking bij het verkrijgen van de nodige documenten

1. specifieke maatregelen te nemen teneinde het verkrijgen van de nodige documenten bij de consulaire autoriteiten van het derde land waarheen onderdanen van een derde land zonder reisdocumenten of identiteitspapieren moeten worden verwijderd, te verbeteren;
2. wanneer zij herhaaldelijk problemen ondervinden om deze documenten van bepaalde derde landen te verkrijgen,
 - a) zich in te spannen de identiteit van de te verwijderen persoon door de consulaire autoriteiten te doen vaststellen,
 - b) de consulaire autoriteiten herhaaldelijk te verzoeken zich naar de plaats waar in voorkomend geval de onderdanen van derde landen worden vastgehouden te begeven teneinde hun identiteit vast te stellen en hun documenten af te leveren,
 - c) de consulaire autoriteiten dringend te verzoeken reisdocumenten met een toereikende geldigheidsduur af te leveren teneinde de verwijderingsmaatregelen te kunnen uitvoeren;
3. in eerste instantie de bepalingen inzake de veronderstelde nationaliteit toe te passen welke zijn vervat in de modelovereenkomst voor overname die de Raad op 30 november 1994 heeft aangenomen;
4. wanneer het met deze middelen niet mogelijk is de nodige reisdocumenten te verkrijgen, het standaard-

reisdocument dat door de Raad is goedgekeurd op 30 november 1994 af te leveren;

ten behoeve van de samenwerking bij doorreis voor verwijdering

5. op basis van de hierna volgende beginselen samen te werken om doorreis voor verwijdering te vergemakkelijken wanneer het verwijderingsbesluit door een andere Lid-Staat is genomen:

- a) Ieder Lid-Staat kan, op verzoek van een andere Lid-Staat, de doorreis voor verwijdering van een onderdaan van een derde land op zijn grondgebied toestaan, overeenkomstig de bepalingen van de aanbeveling van de ministers van 30 november 1992 betreffende doorreis voor verwijdering en het addendum hierbij van 1 en 2 juni 1993, die als bijlagen bij deze aanbeveling gaan.
- b) De Lid-Staat die het verzoek om doorreis doet, deelt aan de aangezochte Lid-Staat mee of het zijns inziens absoluut noodzakelijk is dat de verwijderde persoon wordt begeleid.
- c) De aangezochte Lid-Staat kan beslissen over de wijze waarop de doorreis van de te verwijderen vreemdeling geschiedt. Ofwel gebeurt dit onder begeleiding van de Lid-Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen, ofwel staat hij zelf in voor de begeleiding; een derde mogelijkheid is dat de begeleiding tijdens de doorreis wordt uitgevoerd samen met de Lid-Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen.
- d) Indien de doorreis zonder begeleiding plaatsvindt, kan de Lid-Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen de Staat die met de doorreis heeft ingestemd tijdig verzoeken de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de vreemdeling naar zijn plaats van bestemming vertrekt.
- e) Wanneer de vreemdeling weigert in de Lid-Staat van doorvoer in te stappen, kunnen de betrokken Lid-Staten om te voorkomen dat de verwijdering niet kan worden uitgevoerd, overeenkomstig hun wetgeving overwegen de passende juridische instrumenten te gebruiken of te zoeken om de verwijdering ten uitvoer te leggen.
- f) Indien de verwijdering om een of andere reden niet ten uitvoer kan worden gelegd, mag de Lid-Staat van doorreis de vreemdeling terugsturen naar het grondgebied van de Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen.
- g) De Lid-Staten kunnen in bilateraal overleg de voorwaarden bepalen waaronder eventueel kan worden afgezien van de betaling van de kosten per geval en in plaats daarvan een jaarlijkse verrekening effectueren van de kosten van de verwijderingsoperaties die op last van elk van die Staten zijn uitgevoerd.

ten behoeve van het overleg voor de tenuitvoerlegging van verwijderingen

6. wanneer daar aanleiding toe bestaat, verwijderingen ten uitvoer te leggen in overleg met andere Lid-Staten, op basis van de volgende beginselen:

- a) De Lid-Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen draagt de verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van de verwijdering van onderdanen van derde landen waartoe hij heeft besloten en moet gebruik maken van de op de luchtvaartmarkt beschikbare of, in voorkomend geval, door hemzelf georganiseerde middelen.
- b) De Lid-Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen mag de medewerking van een andere Lid-Staat inroepen bij het zoeken naar beschikbare plaatsen voor de tenuitvoerlegging van de verwijdering per vliegtuig.
- c) De Lid-Staat wiens hulp is ingeroepen bij de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel door de lucht kan de toestemming voor die tenuitvoerlegging vanaf zijn grondgebied altijd weigeren.
- d) Om de tenuitvoerlegging van verwijderingsmaatregelen te coördineren, deelt iedere Lid-Staat aan de andere Lid-Staten mee welke instantie op zijn grondgebied belast is met:
 - het centraliseren van de informatie over vliegtuigstoelen die voor de verwijdering beschikbaar zijn;
 - het contacten van de bevoegde autoriteiten van andere Lid-Staten over het mogelijk gebruik van de beschikbare vliegtuigstoelen;
 - het vragen van toestemming aan andere Lid-Staten voor het gebruik van de beschikbare stoelen op vluchten vanuit de Lid-Staten;
 - het uitwisselen van informatie met de autoriteiten van andere Lid-Staten over de tenuitvoerlegging van verwijderingen door de lucht.

ten behoeve van de follow-up inzake de toepassing van deze aanbeveling:

de Raad zal regelmatig bekijken welke vooruitgang er is geboekt bij de praktische toepassing van de in deze aanbeveling bedoelde maatregelen inzake overleg en samenwerking.

Gedaan te Brussel, 22 december 1995.

Voor de Raad

De Voorzitter

L. ATIENZA SERNA

BIJLAGE I

AANBEVELING

betreffende doorreis voor verwijdering

(door de ministers goedgekeurd op 30 november 1992)

De met immigratiezaken belaste Ministers,

OVERWEGENDE de handelwijzen in de Lid-Staten op het gebied van doorreis voor verwijdering,

OVERWEGENDE dat deze handelwijzen onderling moeten worden aangepast met het oog op de harmonisatie ervan,

OVERWEGENDE dat de toe te passen maatregelen moeten voldoen aan de eisen van snelheid, doeltreffendheid en zuinigheid,

BEVELEN AAN dat de volgende beleidslijnen worden toegepast:

I

Voor de toepassing van deze aanbeveling wordt onder „doorreis” verstaan de doorgang van een persoon die geen onderdaan van een Lid-Staat is, over het grondgebied of in de transitzone van een haven of luchthaven van een Lid-Staat.

II

De Lid-Staat die heeft besloten een onderdaan van een derde land te verwijderen

- naar een derde land, moet dit in beginsel doen zonder dat de vreemdeling via het grondgebied van een andere Lid-Staat reist;
- naar een andere Lid-Staat, moet dit in beginsel doen zonder dat de vreemdeling via het grondgebied van een derde Lid-Staat reist.

III

1. Wanneer bijzondere redenen, met name redenen van doeltreffendheid, snelheid en zuinigheid, zulks rechtvaardigen, kan een Lid-Staat een andere Lid-Staat verzoeken om toe te staan dat een onder een verwijderingsmaatregel vallende onderdaan van een derde land op diens grondgebied binnenkomt en over diens grondgebied doorreist⁽¹⁾.
2. De Lid-Staat die de verwijderingsmaatregel heeft getroffen controleert, alvorens hij dit verzoek indient, of normaliter de garantie bestaat dat de verwijderde persoon zal doorreizen naar het land van bestemming en daar zal worden toegelaten.
3. De Lid-Staat aan wie dit verzoek wordt voorgelegd, geeft daaraan gevolg onder voorbehoud van de onder VI genoemde gevallen.

IV

De Staat die de verwijderingsmaatregel treft, deelt aan de Lid-Staat van doorreis mee of het noodzakelijk is de verwijderde persoon te begeleiden. De Staat van doorreis kan

- hetzij de Staat die de verwijderingsmaatregel getroffen heeft, machtigen om zelf voor de begeleiding te zorgen;
- hetzij besluiten zelf voor de begeleiding te zorgen;
- hetzij besluiten voor de begeleiding te zorgen in samenwerking met de Staat die de verwijderingsmaatregel getroffen heeft.

(¹) Verklaring ad punt III:

„De in punt III bedoelde redenen van doeltreffendheid, snelheid en zuinigheid hebben onder andere betrekking op de beperkingen die voortvloeien uit de geografische situatie van het Groothertogdom Luxemburg.”

V

1. Het verzoek om doorreis voor verwijdering moet gegevens bevatten inzake:
 - de identiteit van de verwijderde vreemdeling;
 - de Staat van uiteindelijke bestemming;
 - de aard en de datum van het verwijderingsbesluit, alsmede de autoriteit die dit besluit heeft genomen;
 - de gegevens op grond waarvan kan worden aangenomen dat de vreemdeling kan worden toegelaten in het land van uiteindelijke bestemming of in het tweede land van doorreis;
 - de reisdocumenten of andere persoonlijke documenten die de vreemdeling bezit;
 - de naam van de instantie die de aanvraag indient en de gegevens die nodig zijn om contact op te nemen met die instantie;
 - de voorwaarden voor de doorreis door de aangezochte Staat (tijdschema, traject, vervoermiddel, enz.);
 - de vraag of er begeleiding nodig is en, zo ja, de details daarvan.
2. Het verzoek om doorreis voor verwijdering moet zo spoedig mogelijk overeenkomstig de nationale wetgeving van de aangezochte Staat worden ingediend bij de bevoegde instanties van die Staat, die zo spoedig mogelijk moeten antwoorden.
3. De Staat van doorreis kan om inlichtingen verzoeken, met name wat de noodzaak van de doorreis betreft.

VI

Gevallen waarin de doorreis voor verwijdering kan worden geweigerd:

- de vreemdeling vormt in geval van doorreis over land een bedreiging voor de openbare orde, de nationale veiligheid en de internationale betrekking van de Staat van doorreis;
- de onder V.3 genoemde gegevens worden onbevredigend geacht.

VII

Indien de verwijderingsmaatregel om welke reden ook niet kan worden uitgevoerd, kan de Staat waarin de verwijderde persoon zich op doorreis bevindt, de betrokkene zonder formaliteiten terugzenden naar het grondgebied van de verzoekende Staat.

VIII

Wanneer de kosten van de verwijdering niet door de vreemdeling of een derde persoon kunnen worden gedragen, neemt de verzoekende Staat de volgende kosten voor zijn rekening:

- de reiskosten en andere uitgaven, inclusief de begeleidingskosten, die worden gemaakt totdat de vreemdeling voor wiens doorreis toestemming is verleend, het grondgebied van de Lid-Staat van doorreis heeft verlaten;
- de kosten van een eventuele terugkeer.

IX

Deze aanbevelingen staan nauwere samenwerking tussen twee of meer Lid-Statens niet in de weg.

X

Een Lid-Staat die overweegt met een andere Lid-Staat of een derde land onderhandelingen over doorreis voor verwijdering te voeren, stelt de andere Lid-Statens daarvan tijdig in kennis.

XI

Deze aanbeveling laat de bepalingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 en die van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 onverlet.

Zij doet evenmin afbreuk aan de bepalingen van de thans van kracht zijnde internationale verdragen betreffende uitlevering en doorreis voor uitlevering.

Zij kan niet tot gevolg hebben dat de procedure van doorreis voor verwijdering de plaats inneemt van de procedures inzake uitlevering en doorreis voor uitlevering.

*BIJLAGE II***ADDENDUM****bij de Aanbeveling betreffende doorreis voor verwijdering**

(door de ministers goedgekeurd op 1/2 juni 1993)

1. In verband met de eisen van doeltreffendheid, snelheid en zuinigheid in het kader van de doorreis die noodzakelijk is voor verwijdering, kan er een onderscheid worden gemaakt tussen de diverse verwijderingsmaatregelen, namelijk door de lucht, over zee of over land, die de Lid-Staten ten uitvoer leggen.
2. Verwijdering door de lucht, met gebruikmaking van de transitzone van een luchthaven, zou moeten worden uitgesloten van de bepalingen die behelzen dat een verzoek om machtiging tot binnenkomst en doorreis moet worden ingediend (zie bijlage I, punt III), zodat het in die gevallen zou volstaan, het land van doorreis in kennis te stellen.
3. Een kennisgeving van doorreis voor verwijdering door de lucht zou de gegevens moeten bevatten die in punt V van bijlage I voor verzoeken om doorreis vermeld zijn.
4. In geval van verwijdering over land of over zee moeten de verzoeken en kennisgevingen van binnenkomst op het grondgebied van een Lid-Staat of van doorreis via het grondgebied van die Lid-Staat worden ingediend bij een door de Lid-Staat van doorreis aangewezen centraal orgaan, overeenkomstig de aanbevelingen in bijlage I.

In geval van verwijdering door de lucht zou de Lid-Staat van doorreis, indien deze de doorreis weigert, de verzoekende Staat hiervan binnen 24 uur na de kennisgeving van de doorreis hiervan op de hoogte moeten stellen.

5. De Lid-Staten stellen een gemeenschappelijke lijst van centrale organen op.

In geval van verwijdering door de lucht zou rechtstreeks contact moeten worden opgenomen met de bevoegde ambtenaar of ambtenaren van de desbetreffende luchthaven van doorreis of, afhankelijk van de nationale procedures, met een andere bevoegde ambtenaar, en wel binnen 24 uur (zie punt 4 hierboven).

COMMISSIE

ECU (1)

9 januari 1996

(96/C 5/03)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	38,7899	Finse mark	5,70651
Deense kroon	7,29637	Zweedse kroon	8,63930
Duitse mark	1,88694	Pond sterling	0,843020
Griekse drachme	308,361	US-dollar	1,30584
Peseta	158,581	Canadese dollar	1,77986
Franse frank	6,46455	Yen	137,439
Iers pond	0,817375	Zwitserse frank	1,52600
Lire	2058,14	Noorse kroon	8,30317
Gulden	2,11350	IJslandse kroon	85,5977
Oostenrijkse schilling	13,2738	Australische dollar	1,75587
Escudo	195,641	Nieuwzeelandse dollar	1,98607
		Zuidafrikaanse rand	4,73791

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telexapparaat met automatische beantwoorder (nr. 21791) en een telekopieerapparaat met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwmrekeningskoersen verstrekken.

(1) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Informatieprocedure — Technische voorschriften

(96/C 5/04)

(Voor de EER relevante tekst)

- Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8).
- Richtlijn 88/182/EEG van de Raad van 22 maart 1988 houdende wijziging van Richtlijn 83/189/EEG (PB nr. L 81 van 26. 3. 1988, blz. 75).

Door de Commissie ontvangen kennisgevingen van nationale ontwerp-voorschriften op technisch gebied:

Referentie (*)	Titel	Standstill-termijn drie maanden (*)
95/395/NL	Regeling geluidproductie sportmotoren	29. 2. 1996
95/396/UK	(Deregulerings)voorschriften maten en gewichten	6. 3. 1996
95/397/FIN	Besluit van het Ministerie van Arbeid inzake het gebruik van type- goedgekeurde tractoren onder gevaarlijke omstandigheden (815/95)	Gesloten
95/398/FIN	Besluit van het Ministerie van Arbeid inzake de toepassing van het door de Staatsraad gegeven besluit (1185/95) betreffende het gebruik type-goedgekeurde tractoren in gevaarlijke omstandigheden	Gesloten
95/409/A	Technisch voorschrift voor ISDN-telecommunicatie-installaties (FTV 312)	4. 3. 1996

(*) Jaar — registratienummer — kennisgevende Lid-Staat.

(*) Termijn waarbinnen de Commissie en de Lid-Staten commentaar kunnen leveren.

(*) De gebruikelijke informatieprocedure is niet van toepassing voor kennisgevingen met betrekking tot de farmacopee.

(*) Geen vervaldatum omdat de Commissie de motivering inzake de urgentie heeft aanvaard.

De Commissie herinnert aan haar mededeling van 1 oktober 1986 (PB nr. C 245 van 1. 10. 1986, blz. 4) volgens welke zij van oordeel is dat, indien een Lid-Staat een technisch voorschrift vaststelt dat onder het toepassingsgebied van Richtlijn 83/189/EEG valt, zonder het ontwerp mede te delen aan de Commissie of de standstill-verplichting na te komen, het aldus vastgestelde voorschrift niet kan worden toegepast jegens derden in het rechtsstelsel van de betrokken Lid-Staat. De Commissie is derhalve van oordeel dat de partijen het recht hebben van de nationale rechterlijke instanties te verwachten dat zij weigeren nationale technische voorschriften toe te passen die niet volgens de vereisten van het Gemeenschapsrecht zijn aangemeld.

Voor eventuele inlichtingen over de kennisgevingen kunt u terecht bij de nationale diensten waarvan een lijst is gepubliceerd in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 67 van 17 maart 1989.

Goedkeuring van een steunmaatregel overeenkomstig de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag**Gevallen waarin de Commissie geen bezwaar maakt****Staatssteun N 241/95 — België**

(96/C 5/05)

(Voor de EER relevante tekst)

Samenvatting van de beschikking van de Commissie geen bezwaar te maken tegen steun welke de Belgische autoriteiten voornemens zijn te verlenen aan Ford Werke AG ter ondersteuning van een investeringsproject te Genk

Bij schrijven van 3 maart 1995 van haar Permanente Vertegenwoordiging heeft de Belgische regering de Commissie in kennis gesteld van haar voornemen om op grond van de Wet betreffende de economische expansie van 30 december 1970 staatssteun te verlenen aan Ford Werke AG, een 100 % dochteronderneming van Ford Motor Company USA, voor een investeringsproject ten behoeve van de productie van een nieuwe serie personenauto's, de Mondeo, in de Ford-fabriek in Genk en de hiervoor noodzakelijke capaciteitsuitbreiding. Voorts werd steun overwogen voor milieu-investeringen in het kader van dit project.

De investeringsplannen van Ford komen voort uit diens beslissing om een nieuwe auto in de hogere middenklasse, de Mondeo, op de markt te brengen, ter vervanging van het oude Sierra-model dat in 1982 was gelanceerd, en aldus zijn concurrentievermogen te verbeteren in dit specifieke marktsegment. Voorts zou de productie van dit nieuwe model in de fabriek in Genk worden gecentraliseerd, terwijl de productie van de Sierra verdeeld was tussen Genk en Dagenham (VK). In het nieuwe model zou een nieuwe motor met verbeterde prestaties en lagere emissies worden ingebouwd.

De bouw van de Mondeo maakt een geheel nieuwe productielijn voor de carrosserie en aanzienlijke investeringen in de spuitrij noodzakelijk. Voorts werden stappen ondernomen om de ergonomie bij de eindassemblage te verbeteren en er werden voorzieningen getroffen opdat gelijktijdig kon worden gewerkt aan het ontwerp van het nieuwe model in Genk. De nieuwe installaties maakten extra scholing van het personeel noodzakelijk op het gebied van zowel de techniek als de kwaliteitszorg. De capaciteit is uitgebreid door de invoering van een permanente nachtploeg, die ook wijzigingen in het EDP-systeem en modernisering van de logistiek vereisten. In verband met het project hebben zich in de nabijheid van de fabriek verschillende JIT-leveranciers gevestigd, die via een gecomputeriseerd leveringssysteem met de fabriek in verbinding staan.

Het project strekt zich uit over de jaren 1992-1995 en de totale kosten belopen 26 916 miljoen Bfr., waarvan

19 587 miljoen Bfr. in aanmerking komt voor regionale steun. Door de invoering van een permanente nachtploeg zal de capaciteit kunnen worden verhoogd van 1 550 tot 1 970 eenheden per dag. Door de lancering van de Mondeo zullen 785 nieuwe arbeidsplaatsen worden geschapen en zal de bestaande werkgelegenheid tot 1995 zijn gewaarborgd.

De milieu-investeringen betreffen vooral de spuitrij en zijn bedoeld om de uitstoot van oplosmiddelen (vluchtige organische verbindingen) te verminderen naar aanleiding van nieuwe regionale wetgeving en om de kwaliteit van de afgevoerde lucht en het afvalwater te verbeteren. Voorts worden er nieuwe systemen voor de inzameling en verwijdering van afval geïnstalleerd. De kosten van deze projecten bedragen 270,3 miljoen Bfr. (7,1 miljoen ecu).

De voorgenomen regionale steun zal worden verleend in de vorm van een subsidie van 916,4 miljoen Bfr. (24,1 miljoen ecu) die tussen 1995 en 1997 zal worden uitgedeeld in drie gelijke jaarlijkse termijnen. Daarnaast zal de onderneming vijf jaar lang worden vrijgesteld van de onroerende voorheffing, een tegemoetkoming waarvan de huidige waarde op 171,8 miljoen Bfr. (4,5 miljoen ecu) wordt geschat. Gezien de vertraging bij de uitbetaling van de steun, komt de steunintensiteit van de twee regionale-steuncomponenten neer op 4,3 % brutosubsidie-equivalent. De milieusteun zal worden verleend in de vorm van een subsidie van 15 % van de voor steun in aanmerking komende uitgaven van 270,3 miljoen Bfr. (7,1 miljoen ecu), hetgeen een steunbedrag van 40,5 miljoen Bfr. (1,1 miljoen ecu) oplevert.

De voorgenomen steun wordt krachtens een goedgekeurde steunregeling (Wet betreffende de economische expansie van 30 december 1970) verleend en dient op grond van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun aan de automobiellindustrie te worden aangemeld. Aangezien er een aanzienlijk intracommunautair handelsverkeer in personenauto's bestaat, is het duidelijk dat de steunmaatregelen die de betrokken onderneming van een deel van de investeringskosten ontlasten, de mededinging tussen automobiellfabrikanten dreigen te vervalsen en het handelsverkeer binnen de Gemeenschap ongunstig beïnvloeden, als bedoeld in artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst.

In de communautaire kaderregeling wordt onderkend dat investeringen in installaties voor de produktie van auto's of motoren een waardevolle bijdrage kunnen leveren tot de regionale ontwikkeling in achtergebleven gebieden. Dit strookt met het positieve standpunt dat de Commissie over het algemeen inneemt jegens investeringssteun voor het verhelpen van structurele belemmeringen in achtergebleven delen van de Gemeenschap.

De Ford-fabriek waar de investeringen zijn gedaan, is gevestigd in Genk in de provincie Limburg in België, die vanwege de hoge werkloosheid daar (14,7 % in 1993) door de Commissie is aangewezen als een regionale steunzone in de zin van artikel 92, lid 3, onder c) van het EG-Verdrag. Vanwege de gevolgen van de sluiting van de steenkolenmijnen voor de arbeidsmarkt is Limburg voorts aangemerkt als een regio in industrieel verval in het kader van de communautaire structuurfondsen (doelstelling 2 en Rechar-gebied).

De voorgenomen investering draagt bij tot de schepping van 785 arbeidsplaatsen en het behoud van de bestaande werkgelegenheid in de fabriek in Genk. Het Mondeo-project is van cruciaal belang voor de handhaving van het volume van de automobielproduktie in Genk. Het project draagt derhalve bij tot de verzekering van de werkgelegenheid in dit gebied met een hoge en toenevende werkloosheid en helpt aldus diens structurele tekortkomingen weg te nemen. De voorgestelde steunintensiteit ligt ruim onder het regionale-steunplafond van 20 % BSE.

Zoals in de kaderregeling voor de automobiellndustrie wordt benadrukt, moet de Commissie evenwel bij de beoordeling van voornemens tot het verlenen van regionale steun aan de automobiellndustrie de voordelen voor de regionale ontwikkeling taxeren ten opzichte van eventuele nadelige gevolgen voor de sector in zijn geheel, zoals het ontstaan van omvangrijke overcapaciteit. Gezien de gevoeligheid van de automobiellndustrie en het grote gevaar van ongerechtvaardigde vervalsing van de mededinging moet er bovendien voor gezorgd worden dat de regionale steun in verhouding staat tot het te verhelpen regionale probleem.

Aangezien het project bijdraagt tot de bestaande overcapaciteit in de automobiellndustrie van de Gemeenschap, kan de Commissie, in lijn met haar gewone praktijk⁽¹⁾, slechts regionale steun aanvaarden wanneer die equivalent is met de regionale handicaps welke voortvloeien uit de investering in het steungebied Genk.

De Commissie heeft, met de medewerking van haar externe deskundige voor de automobiellndustrie, een kosten-batenanalyse van het investeringsplan van Ford in

Genk gemaakt teneinde na te gaan in hoeverre de steun die op grond van de Wet betreffende de economische expansie zal worden verleend, in verhouding staat tot de regionale problemen die daarmee moeten worden opgelost. Hierbij werd getracht alle extra kosten en baten te becijferen die voortvloeien uit het besluit van het Ford-concern van 1992 om de Mondeo-produktie in Genk te situeren, in vergelijking tot het alternatief van Dagenham (VK), een centraal gelegen gebied dat geen steun ontvangt, waar een onderdeel van de produktie van de vroegere Sierra gesitueerd was en waar Ford nog steeds de Fiesta produceert. In de analyse werden de specifieke nadelen van de regio voor de investeerder onderkend en werden zowel de extra investeringskosten als de extra exploitatiekosten tijdens de drie jaar durende produktie verdisconteerd.

De uitkomst van de analyse van de Commissie, die voor een groot deel berust op gegevens van Ford en van de Belgische autoriteiten, is dat de regionale nadelen voor Ford van de uitbreiding van de fabriek in Genk geschat worden op 6,2 % van de in aanmerking komende investering, uitgedrukt in netto contante waarde. Aangezien de beoogde steunintensiteit van 4,3 % BSE de regionale nadelen niet volledig compenseert, zal de steun geen nadelige gevolgen hebben voor de sector.

In de kaderregeling wordt tevens steun voor de algemene bestrijding van verontreiniging aanvaardbaar geacht op grond van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu. In laatstgenoemde kaderregeling⁽²⁾ wordt bepaald dat extra investeringskosten die noodzakelijk zijn om „vervuiling of hinder te beperken of te beëindigen of de produktiemethoden aan te passen met het oog op de bescherming van het milieu” gesubsidieerd mogen worden tot ten hoogste 15 % bruto indien de investeringen erop gericht zijn te voldoen aan nieuwe normen, en tot ten hoogste 30 % indien de normen beduidend worden overschreden of indien er geen normen bestaan. In steungebieden mag steun worden verleend tot ten hoogste het regionale steunplafond. In het geval van aanpassing aan nieuwe verplichte normen mag alleen steun worden verleend voor installaties die gedurende ten minste twee jaar vóór het tijdstip waarop de betrokken normen of verplichtingen van kracht worden, in bedrijf zijn geweest. De investeringen leiden tot een vermindering van de uitstoot van oplosmiddelen (vluchtige organische verbindingen) of uitlaatgassen die verder gaat dan op grond van de huidige regionale wetgeving (Vlarem II) vereist is of verwezenlijkt wordt binnen de gestelde tenuitvoerleggingsperiode van vijf jaar die in 1993 is ingegaan. Voor de afvalverwerkingsprojecten bestaan tot dusverre geen normen en de subsidiabele kosten beperken zich tot de extra investeringen die noodzakelijk zijn om deze milieudoelstellingen te bereiken en houden geen algemene investeringskosten in die verbonden zijn met de capaciteitsverhoging.

⁽¹⁾ Cf. Beschikking van de Commissie in de zaak Opel Eisenach en SEAT Pamplona (PB nr. C 43 van 16. 2. 1993 en C 310 van 16. 11. 1993).

⁽²⁾ Zie PB nr. C 72 van 10. 3. 1994.

De voorgenomen steunmaatregel van de Belgische autoriteiten blijft beperkt tot 15 % bruto, hetgeen binnen de grenzen ligt die in de paragrafen 3.2.3.A, 3.2.3.B en 3.2.3.C van de kaderregeling zijn aangegeven. Bovendien was de fabriek waaraan de steun wordt verleend, vóór 1991 in bedrijf. Bijgevolg is de steun in verhouding tot de bekomen milieuverbetering.

Samenvattend kan gesteld worden dat de regionale steun welke de Belgische autoriteiten voornemens zijn te verlenen aan Ford Genk verenigbaar is met de artikelen 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en 61, lid 3, onder c), van de EER-Overeenkomst, aangezien zij voldoet aan de criteria betreffende regionale steun volgens de kaderregeling voor overheidssteun aan de automobielsector. De voorgenomen staatssteun ten behoeve van het

milieu is eveneens verenigbaar met de artikelen 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en 61, lid 3, onder c), van de EER-Overeenkomst, aangezien zij voldoet aan de regelingen betreffende steun aan investeringen in het kader van de gemeenschapsrichtlijnen voor milieusteun.

Bijgevolg heeft de Commissie, op basis van artikel 92, lid 3, onder c) van het EG-Verdrag, besloten geen bezwaar te maken tegen het voornemen van de Belgische autoriteiten om regionale steun te verlenen in de vorm van een subsidie van 916,4 miljoen Bfr. en een vrijstelling van de onroerende voorheffing ter waarde van 171,8 miljoen Bfr., alsmede een milieusteun voor een bedrag van 40,5 miljoen Bfr., in de veronderstelling dat de aangemelde steunintensiteiten in acht worden genomen.

Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, voor door de Europese Gemeenschap (EG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen)

(Week van 2 tot en met 6 januari 1996)

(96/C 5/06)

Nummer van de aanbesteding	Nummer en datum van het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> „S”	Land	Project	Uiterste aanbestedingsdatum
4111	S 1 van 3. 1. 1996	Gaza	GZ-Rafah: Rioleringswerken	8. 2. 1996
4053	S 1 van 3. 1. 1996	Guyana	GY-Georgetown: Computeruitrusting	1. 4. 1996
4083	S 1 van 3. 1. 1996	Mauretanië	MR-Nouadhibou: Installatie voor quaternaire vergruizing (<i>Aanvullende inlichtingen</i>)	15. 2. 1996